

γόν, διὰ νὰ ἔχωμεν δύο κόμματα καὶ ἀρχηγούς δύο ; Ἡ ἀρμονία ἀπαιτεῖ αὐτό· ἀλλὰ διὰ νὰ κάμῃ ἀρμονίαν, ὀφείλει νὰ ἔχη ὕλικόν τὸ ὁποῖον θὰ συνθέσῃ. Ἀλλὰ ποῖον ὕλικόν παρουσιάζει τὸ ψηφιδωτὸν τοῦ κ. Τρικούπη, ἡ ἀπεραντολογία τοῦ κ. Δαλιγιάννη, ἡ ἡ πολιτικὴ κληρονομία ἣν ἀφῆσεν ὁ Κουμουνδούρος ; Ἄν περὶ τοῦ Γαμβέττα ἐλέχθη ὅτι ἀπέθανεν ἀκλήρος, αὐτὸς ὅστις ὅταν ἦλθεν ὡς πρωθυπουργὸς ἀνέπτυσεν ἓν πρόγραμμα ριζοσπαστικόν, χάριν τοῦ ὁποῖου ἔπεσε, τί δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Κουμουνδούρου ; Ἡ πολιτικὴ διαθήκη πρὸς τὴν σύζυγον, ἣν ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ ἐπὶ τῆς σοροῦ προσφωνήσει του ὁ κ. Ζηνούπουλος ὅτι ἡ «εὐθυμερία τῆς Πατρίδος συνδέεται πρὸς τὴν λαμπρότητα τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας» εἶναι εἰς λόγος. Αἱ βασιλείαι ἡ συντηροῦνται ἀφ' ἑαυτῶν ἢ καταρρέουσι ὑπὸ τῶν πραγμάτων· οὐδὲν κόμμα δύναται νὰ συγκρατήσῃ Βασιλείαν αὐτοκτενοῦσαν ἢ καταρρέουσαν.

*
* *

ὑπὸ κοινοβουλευτικὴν ἔποψιν εὐρισκόμεθα λοιπὸν εἰς ἓν μικρὸν χάος. Πρόκειται ὄχι μόνον νὰ κατασκευασθῶσι νέα κόμματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνακηρυχθῶσι ἀρχαὶ κομμάτων. Ὅσα δὴποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ συνταγματικὴ κατάπτωσης, τὰ πράγματα σπεύδουν, καὶ τὰ πράγματα θ' ἀναγκάσουν νὰ διαιρεθῶσι τὰ κόμματα εἰς ἀρχάς. Καὶ πρέπει νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τοῦτο, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κοινοβουλίου. Ὅφειλομεν νὰ ἐργασθῶμεν ὡς κοινὴ γνώμη, καὶ ὄχι νὰ γεννησῶμεν, ἀλλὰ νὰ μορφώσωμεν ζητήματα τὰ ὁποῖα θ' ἀναγκασθῶσιν ἔπειτα τὰ κόμματα νὰ ἀναγράψωσιν ἐπὶ τῆς σημαίας των. Ὅφειλομεν νὰ μορφώσωμεν ζητήματα οικονομικὰ καὶ ζητήματα συνταγματικά. Ζητήματα δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ ζητήματα δημοτικῆς χειραφεσίας. Καὶ ἐκεῖνο τὸ κόμμα ὅπερ θ' ἀναλάβῃ νὰ ἐκτελέσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ ὅλα, ἐκεῖνο θὰ ὑπερισχύσῃ, τὰ δὲ ἀντίθετα θ' ἀ-

ναγκασθῶσι νὰ ἀναπετάσωσιν ἄλλην σημαίαν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωσι καὶ νὰ ἀντεπεξέλθωσι.

Ἡ πλειοψηφία τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε πλειοψηφία σαθρά. Τὴν ἐγέννησαν αἱ μικραὶ ἢ μεγάλαι ἀμαρτίαι τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τὴν ἐμεγάλωσεν ἡ συκοφαντία. Τὴν συγκρατεῖ τώρα ἡ συναλλαγὴ· ἀλλ' ἔως πότε. Ὅπως ὑπενόμυυσεν ἡ κοινὴ γνώμη τὴν παντοκρατορίαν τοῦ Κουμουνδούρου, ἡ αὐτὴ κοινὴ γνώμη θὰ χαλαρώσῃ καὶ τὴν μονοκρατορίαν τοῦ Τρικούπη. Οἱ φόροι δι' ὧν ζητεῖ νὰ συγκρατηθῇ, αὐτοὶ οἱ φόροι θὰ τὸν ἐξασθενήσουν. Καὶ θὰ ἔλθῃ ἀντιπολίτευσις καὶ θ' ἀναγκασθῇ νὰ γίνῃ πάλιν λαϊκὸς καὶ νὰ διατυπώσῃ νέαν πολιτικὴν· διότι εἰς ἐφευρέσεις καὶ ἐπινοήματα δὲν ἦτο γόνιμος μόνος ὁ Κουμουνδούρος· γόνιμος ἐπίσης ἦτο καὶ εἶνε καὶ ὁ πρωθυπουργός. Προσκαλέσατέ μας, νὰ σὰς ἀναπτύξωμεν ἐντὸς μιᾶς πενταετίας πέντε προγράμματα καὶ πέντε μεταβολὰς τοῦ κ. Τρικούπη.

*
* *

Ἐκεῖνος, ὅστις θὰ φανῇ δημιουργικὸς ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ἐκεῖνος θ' ἀναδειχθῇ ἀντίπαλος καὶ διάδοχος τοῦ Τρικούπη.

Καλεδῶν

ΒΟΥΛΗ

Πέμπτη—4 Μαρτίου.

Ἡ αὐτὴ πενθίμη γαλήνη ἢ βασιλεύουσα ἐν οἰωδῆποτε οἴκῳ, τὸν ὁποῖον ἐπλήξεν ὁ θάνατος, μετὰ τὴν τέλεσιν πάσης ἐπικληδείου ὀφειλῆς, βασιλεύει καὶ ἐπὶ τῶν τάξεων τῆς

10

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

10

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 431)

— Εὐχαριστῶ, Ἰωάννα μου, ἀγαπημένη μου, εὐχαριστῶ. Τώρα δὲν θ' ἀναχωρήσω πλέον ἀπελπισμένος ἀπὸ τὸ Μαρτίλ. Ἔχω τέτοιο ὄρατον ὀρίζοντα ἔμπροστά μου, καὶ μὲ περιμένει ἓνα τέτοιο μέλλον. Εἶνε ἀλήθεια πολλὰ ἐφτά χρόνια· ἀλλὰ ἀδιάφορον· θὰ περάσουν γρήγορα, γιατί σὰν ἐπιστρέψω θὰ ἴδω νὰ λάμπῃ τὸ ἄστρο τῆς εὐδαιμονίας μου.

— Καὶ ἔπειτα θὰ λὲς μὲ τὸ νοῦ σου : τώρα ἡ Ἰωάννα μὲ συλλογίζεται, ἡ Ἰωάννα δὲν θὰ ἦνε εὐχαριστημένη, ἂν τυχὸν μελαγχολήσω, ἂν ἀποθαρρυνθῶ.

Τῇ στιγμῇ ἐκεῖνη ἠκούσθη φαιδρὰ ὕλακῃ κυνός.

— Νὰ ὁ Φιντέλ, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, ἔρχεται ὁ πατέρας μου.

— Ἰωάννα ; Ξεύρεις τί φοβοῦμαι ;

— Τί ;

— Μήπως μ' ἐμποδίσῃ ὁ λοχαγὸς νὰ σὲ συλλογιζομαι.

— Ἐνοιοῖα σου, εἶπεν ἐκεῖνη, ὁ πατέρας πρό πολλοῦ γνωαίξει, ὅτι μὲ ἀγαπᾷς καὶ σὲ ἀγαπῶ.

Ὁ ὑψηλὸς Ἰάκωβος Βαγιάν ἐφάνη εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κήπου. Ὁ πρῶν στρωτιώτης δὲν μετεβλήθη διόλου· ἂν καὶ δεκαεξὶ χρόνια πέρασαν, καὶ ὅμως δὲν ἐφαίνετο διόλου γηράσας· εἶχεν ἀκμαίαν ἀκόμη τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν ὕγειάν του καὶ τὸ ἀνάστημά του ὑψοῦτο πάντοτε εὐθὺ ὡς λευκὴ μόνον αἱ λευκαὶ τρίχες· ἤξισαν κάπως καὶ ὁ μύσταξ του περισσότερον νὰ λευκάζῃ.

Οἱ δύο νέοι ἐξῆλθον τῆς σκιάδος νὰ τὸν προῦπαντήσουν, ἀφοῦ προηγουμένως ἠναγκάσθησαν ν' ἀνταποκριθῶν διὰ θωπειῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Φιντέλη, ὅστις διὰ σκιρτημάτων, ἀλμάτων, τῶν χαροποιῶν ὕλακῶν καὶ τῆς κινουμένης οὐρᾶς του ἐξεδήλου τὴν χαρὰν του, ὅτι ἐβλεπε τὴν νεαρὰν του κυρίαν καὶ τὸν φίλον τοῦ σπητιοῦ Ἰάκωβου.

Ὁ Φιντέλης ἦτο κατὰ τὴν δορὰν ἰσπανικῆς καταγωγῆς, μικροῦ μὲν ἀναστήματος, ἀλλὰ τολμηρὸς καὶ γενναῖος· κρολὸς δὲ εἶχε τὴν χάριν, τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν γοργότητα τοῦ ἐνός, γένους, τὴν νοημοσύνην, τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ἄλλου.

— Ἄ ! ἐσὺ εἶσαι Ἰάκωβε, εἶπεν ὁ λοχαγός, τείνας τὴν χεῖρα δλάνοικτη πρὸς τὸν νέον· μοῦ φαίνεται παράξενο νὰ συντροφεύῃς τὴν Ἰωάννα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου.

Βουλῆς. Ἡ φωνὴ τοῦ γραμματέως, ἀναγινώσκοντος τὰ πρα-
κτικά τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, ἀντηχεῖ σιγαλὴ καὶ
ἀσπιδάκριτος. φωνὴ γενναιοτέρα τινὸς ἐκ τοῦ πενθοῦντος
αἰλοῦ, καταπαύει αἴφνης τὴν σιωπὴν, διὰ τὴν ψελλίστην δει-
κτικὰ τινὰς παραμυθίας λέξεις.

Δὲν ἐπιστεύετο ὅτι θὰ κατορθοῦτο τόσῳ ταχέως ἀπαρτία.
ἀλλὰ προσῆλθον τὰ πλείστα ἐκ τῶν ἰδίως ἀπορφανισθέν-
των μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἤδη ἐν καταφανεῖ ἀ-
σθαρρύνσει, ἄνδρῳ, καὶ σκυθρωπάζοντες, κατέχουσι τὰς
ἐσεις των.

Ὁ κ. Δεληγιάννης μετὰ τῶν φίλων του προσέρχεται βρα-
δυτερον.

Μετὰ μακρὰν ἰδιαίτεράν συνδιάλεξιν τοῦ πρωθυπουργοῦ
ἐπὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, πρῶτος ὁ Τρικούπης ἀνέρχεται
ἐπὶ βῆμα διὰ τὴν ὑποβάλλη νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς συν-
τάξεως τῆς γῆρας τοῦ ἀοιδίμου Κουμουندούρου καὶ τῆς θυγα-
τρὸς αὐτῆς.

Μεθ' ὃ διεξάγονται, ἀνευ συζητήσεως ὡς ἐπὶ τὸ πλει-
στον, εἰς ἀ., β., καὶ γ'. συζήτησιν, 37 ὅλα νομοσχέδια ἐκ
τῆς ζαπλοῦτου εἰς τοιαῦτα ἡμερησίας διατάξεως.

Μόνον ἐπὶ στρατιωτικῶν τινῶν νομοσχεδίων, παρατη-
ροῦσι τινὰ ἐπανειλημμένως οἱ κ. κ. Μαυρομιγάλης, Δελη-
γιάννης, καὶ Δημητρακάκης, καθ' ὧν ἀντεπεξέρχεται ὁ κ.
Τρικούπης.

*

Περὶ τῶν ἐν παρασκηνίῳ τελουμένων πολλὰ διαδίδον-
ται πηθὰ καὶ ἀπίθανα, σοβαρὰ καὶ ἀστεία, περὶ ἐγειρο-
μένων ἀξιώσεων πρὸς ἀρχηγίαν, καὶ παραβλεπομένων δι-
αιωμάτων ἄλλων πρὸς αὐτὴν, καὶ περὶ πρωτοβουλίας συγ-
κλήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς διάσκεψιν, καὶ περὶ κατὰ
λειοψηφίαν ἐκλογῆς τῶν ἀρχηγῶν, καὶ περὶ προσφυγῆς εἰς

τὴν τύχην διὰ κλήρου, καὶ περὶ καταφυγῆς ἐν ἀνάγκῃ εἰς
τὴν ὑψηλὴν κρίσιν τοῦ βασιλέως.

Ἄλλ' ὑπομείνωμεν νὰ εὐκρινισθῶσι τὰ πράγματα, ἵνα
περὶ αὐτῶν ἀσφαλέστερον ὁμιλήσωμεν.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ *Αἰὼν* ἔγραψεν ὅτι ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Ζηνοπούλου
ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ Κουμουندούρου, παρόντων καὶ ὀδυρομέ-
νων ὄλων τῶν πολιτικῶν φίλων, δὲν ἔγεινεν κατ' ἐντολὴν
αὐτῶν. Δυνάμεθα νὰ τὸν διαψεύσωμεν, καὶ νομίζομεν ὅτι
ἠδύνατο καὶ αὐτὸς νὰ μὴ ἀναγράψῃ τοιαύτην μικροφιλοτι-
μίαν ἐν τῷ φύλλῳ του προσελθούσαν ἀπὸ ἑνα ἢ δύο ἀνυποτά-
κτους. Ἡδύνατο νὰ τὸν παρηγορήσῃ ὅταν τὸν ἐφορτώθῃ
ὁ δόξ αὐτῶ τὰς πληροφορίας, ὅτι μία προσφώνησις δὲν κά-
μνει ἀρχηγόν, διότι περὶ τούτου βέβαια πρόκειται.

Ἡ συγκίνησις προῆλθε μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ ὀνομα-
σθῇ ὁ Κουμουन्दούρος *Γέρος τοῦ Μωριά*. Αὐτὸ πρῶτον εἶναι
ἀσέβεια· καὶ δεύτερον δὲν σημαίνει τίποτε· περὶ τοῦ δευ-
τέρου δὲν μᾶς μέλει· ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ λη-
σμονῶμεν ὅτι τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα ἀπονέμει ἡ Ἱστορία—
καὶ ἱστορία εἶναι ὁ Κόσμος, εἶναι τὸ Ἔθνος—δὲν πρέπει νὰ
ληστεύωνται. **Γέρος τοῦ Μωριά** λοιπὸν εἶναι ὁ γέρο
Κολοκοτρώνης. Καὶ ἦτο γέρος τοῦ Μωριά ὅταν ἦτο τρια-
κονταετῆς ἀκόμη, διότι ἦτο ἡ μεγαλοφυΐα τῆς φρονήσεως.
Ὁ Κουμουन्दούρος εἶναι Κουμουन्दούρος.

Ἡ νεανίς ἐπλησίασε καὶ ἔλαβε ἐν φίλημα παρὰ τοῦ γέ-
ροντος στρατιωτικοῦ.

— Πατέρα, εἶπεν, ὁ Ἰάκωβος ἦλθε σήμερον τὸ πρῶτ' δι-
εἶχε κάτι σπουδαῖον νὰ σᾶς πῆ καὶ ἐπειδὴ δὲν σᾶς ἤρθε
ἐν θέλῃσῃ νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ μοῦ πῆ καὶ μιὰ καλημέρα.

— Ἄν ἔκαμνε κι' ἄλλοιώτικα, θὰ παρέβαινε τὸ καθῆ-
κόν του. Μιὰ καλημέρα πολὺ καλὰ, ἀλλὰ αὐτὸ μονάχα σοῦ
εἶπε ;

— Ὅχι, πατέρα, μοῦ εἶπε καὶ πῶς μ' ἀγαπᾷ.

— Καὶ πῶς ἐτόλμησε ;

— Ἐτόλμησε, πατέρα.

— Καὶ σὺ, τί τοῦ εἶπες ;

— Πῶς τὸν ἀγαπᾷ κι' ἐγώ.

— Ἐτσι ξηρὰ, ξηρὰ, χωρὶς τίποτ' ἄλλο ; Δόξα σοι ὁ
θεός ! αὐτὸ δὲ ὀνομάζεται ἄλωσις ἐξ ἐφόδου ! Ἄ ! ἄ ! ἔτσι
λοιπὸν μᾶς τῆς κρύβει τῆς δουλειᾶς του ὁ κατεργάρας,

ἐξηκολούθησε φαιδρῶς κουβεντιάζων ὁ Ἰάκωβος Βαγιάν.
Ἄκουε ἐκεῖ ; περιμένει νὰ βγῶ ἔξω· νὰ πάω περίπατο, νὰ
δῶ πῶς τρέχει τὸ νερὸ, καὶ κολυμβᾷ τὸ ψάρι, γιὰ ν' ἀλλο-
θῶ ὁ πανοῦργος βαφτιστικὸς μου νὰ κάμῃ τῆς κατεργα-
μαῖς του. Ἐσὺ τί λὲς, Φιντέλη, ἔς αὐτὰ ἐπάνου ;

— Γουάγ, γουάγ, γουάγ !

Καὶ ὡς νὰ ἐδείκνυσεν ὅτι ἐγκρίνει καὶ αὐτὸς, ἔρχισε νὰ

πηδᾷ καὶ νὰ ζητῇ καὶ καλὰ νὰ ψαύσῃ διὰ τῆς γλώσσης εἰ
δυνατὸν τὸ πρόσωπον τῆς Ἰωάννας καὶ τοῦ Ἰακώβου.

— Ἰάκωβε, εἶπεν ὁ λοχαγὸς θὰ προγευματίσης μαζὺ
μας.

— Βέβαια, εἶπεν ἡ Ἰωάννα, θὰ βάλω τὸ πιάτο του.
Τώρα σᾶς ἀφίνω, γιὰτι θὰ ἐφθασεν ἡ Γερτρούδη.

— Πήγαινε, κόρη μου, πόγαινε νὰ δώσῃς τὰς διαταγὰς
σου εἰς τὴν οἰκονόμον.

Ἡ Ἰωάννα εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, παρακολουθουμένη
ὑπὸ τοῦ Φιντέλη.

— Τώρα, Ἰάκωβε, ποῦ εἴμεθα μόνοι μας, πάμε νὰ καθή-
σομε νὰ τὰ τὰ ποῦμαι.

Καὶ μετέβησαν καθήσαντες ὑπὸ σκιάν δένδρου.

— Ἐλα, λέγε, τί ἔχεις νὰ μὲ πῆς ; ἠρώτησεν ὁ Ἰακώ-
βος Βαγιάν.

— Ἐλαβα φύλλον πορείας.

— Καλὰ.

— Καὶ ἀναχωρῶ αὔριον.

— Ἀπόψε λοιπὸν θὰ γράψω δύο γράμματα νὰ σοῦ δώ-
σω, ἕνα εἰς τὸν συνταγματάρχην, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸν ταγ-
ματάρχην, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ σὲ συστήσω· ἔμπορῶ νὰ σὲ
πῶ ὅτι ὁ ταγματάρχης εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους μου
φίλους. Καὶ ἂν φερθῆς κ' ἀλά, ὅπως εἶμαι βέβαιος, θὰ ἐπι-
στρέψῃς μὲ βαθμόν.

Εἰς ὅλα μας ὑπερβολικοὶ μέχρι φορτικότητος. Νομίζομεν ὅτι μετὰ τὸ ἐκδηλωθῆν πάνδημον πένθος εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κουμουνδούρου καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἠδύνατο νὰ παύσῃσι τὰ μελανὰ περιθώρια ἐφημερίδων τινῶν ἀπαρηγορήτων. Ἐὰν θέλουν νὰ κρατήσουν πένθος διαρκές ἄς κοψουν τὴν μελανὴν ταινίαν καὶ ἄς περῶσιν τὸν πῖλόν των, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ὁ ἄλλος κόσμος.

Καί τοι ὀλίγον ἄργά, μνημονεύομεν ἡμεῖς ἐδῶ μεταξὺ τῶν καλλιτεχνικωτέρων στεφάνων κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Κουμουνδούρου, τὸν τῆς Πύλου δλόμαυρον κεντημένον μὲ χρυσὰ γράμματα, καὶ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας κατατεθέντα ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλληνικῆς παροικίας κ. Ι. Γεωργαντᾶ.

Ἄφικετο ἐκ Κεφαλληνίας ὁ κάλλιστος Κεφαλλὴν φίλος κ. Ἀγγελος Τυπάλδος Φορέστος, διδάκτωρ τὰ νομικὰ, προτιθέμενος νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους ὁ προσφιλέτης νέος Νίκος Μανδζαβίνος ὅπου θὰ περαιώσῃ τὰς σπουδὰς του, ἀφοῦ ὑπὲρ ῥέτησεν ἐπὶ δύο ἐξάμηναι ὡς στρατιώτης, προδιβασθεὶς καὶ εἰς δεκανέα, διακόψας τὰς ἐν Γαλλίᾳ σπουδὰς του καὶ μὴ θελήσας νὰ δολιευθῇ τὸν νόμον ἢ νὰ ἰκετεύσῃ ἢ νὰ ἐξευτελισθῇ, ὅπως ἄλλοι ἀχρεῖοι, μὴ καταδεχόμενοι νὰ βάλουν τὸ χεῖρι των εἰς τὸ Γκρά. Συγαίρομεν τὸν ἀγαπητὸν καὶ εὐφυῆ φίλον μας καὶ ἐνίοτε συνεργάτην μας καὶ εὐχόμεθα νὰ τὸν ἐπανιδῶμεν ὑγιᾶ, τέλειον εἰς τὴν ἐπιστήμην του καὶ τὸ ἑλληνικώτατον φρόνημα.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἀναχωρήσῃς, γὰρ νὰ σοῦ λυθῇ ἡ γλώσσα.

— Καὶ πάλιν, ἂν ἡ Ἰωάννα δὲν μὲ βοηθοῦσε λιγάκι, δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ τοῦ πῶ τίποτα.

— Αὐτὸ σημαίνει πῶς τὴν ἀγαπᾷς μὲ τὴν καρδιά σου, καὶ τῆς ἀξίζει τῆς καυμένης. Ὅταν ἐνοιωσα κατ' ἄρχὰς πῶς ἀγαπᾷς τὴν Ἰωάννα, εἶχα τρομάξῃ μαζὺ σου, φοβούμενος μήπως δὲν σ' ἀγαπήσῃ ἡ Ἰωάννα καὶ τότε εἰς τί ἀπελπισία θὰ σ' ἔφερον· γὰρ τοῦτο ἤθελα ἐνώσω εἶνε καιρὸς ἀκόμη νὰ σοῦ κόψω κάθε ἐλπίδα. Ἐρχισα λοιπὸν νὰ ἐξετάζω μὲ τρόπον τὴν Ἰωάννα τί σκέπτεται γὰρ σένα καὶ ἀφοῦ μὲ τὴν συνειθισμένην τῆς ἀφέλεια μὲ εἶπε κι' ἐκείνη πῶς σ' ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ τῆς ὁμολογήσῃς τὸν ἔρωτά σου, μετὰ χαρᾶς θὰ σοῦ δώσῃ τὴν χεῖρά της, ἢ σύχασα κι' ἐγὼ καὶ περιμένα νὰ ἔλθουν τὰ πράγματα μὲ τὴν σειρά τους· ἂν τώρα σήμερα μάλιστα ἐσεὶς ἀνταλλάξατε τὰ πρῶτα ἐρωτικὰ λόγια, τὸ σφάλμα δὲν πιστεύω νὰ ἦναι δικό μου, ἀλλὰ δικό σου.

— Ἡ εὐδαιμονία μου διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀλιγωτέρα.

— Ἐννοεῖται, αὔριο ὅμως θὰ ἔλθῃ χωρισμός, ἀπομάρτυσις, δάκρυα· θὰ εἶμαι ὅμως κοντά της, θὰ τὴν παρηγορῶ. Τί εἶναι ἐπτὰ ἔτη, θὰ περάσουν καὶ αὐτὰ, καὶ τότε θὰ ἐπιστρέψῃς καὶ θὰ εἶσαι σωστὸς ἄνδρας καὶ θὰ βρῆς καὶ τὴν Ἰωάννα σωστὴ γυναῖκα. Ὅταν ἐπιστρέψῃς, θὰ τελέσω τοὺς γάμους σας· ἐλπίζω νὰ ζῶ ἕως τότε.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΝΕΚΑ ΚΑΡΕΓΛΩΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Λαρίσση τὴν 20 Φεβρουαρίου.

Μετὰ τὰς ἀπεργίας, αἵτινες ἀλληλοδιαδόχως ἐγένοντο ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνταῦθα, ἡ περιεργότερα πασῶν εἶνε ἡ ἀπεργία τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων, ἀπεργησάντων ἐναντίον τοῦ λεπτεπιλέπτου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Νίδερ, θελήσαντος νὰ μεταβάλλῃ τὸ Δικαστήριον εἰς Μεδρῆσῆ καὶ τοὺς δικηγόρους εἰς τουρκόπουλα.

Ἄκουσε:

Ἀπεφασίσθη τῇ πρωτοβουλίᾳ μὲν τοῦ ἰδίου προέδρου δαπάνη δὲ τῶν δικηγόρων νὰ διακοσμηθῇ δωμάτιόν τι ἐν ᾧ νὰ ἐργάζωνται οἱ δικηγόροι· καὶ οἱ περισσότεροι μὲν τῶν δικηγόρων κατέβαλον τὸ ὀρισθὲν ποσόν, δύο δὲ ἦ τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ γνωστὸς Πολύχρονος, δὲν κατέβαλλον τὸ ὀρισθὲν ποσόν ἐντὸς τοῦ ὀκταημέρου.

Τοῦτο ἤρκεσεν νὰ χολώσῃ τὸν πρόεδρον εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ διατάξῃ τὸν γραμματέα του καὶ τὸ καταβληθὲν ποσὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς καταβαλόντας αὐτὸ καὶ τὰ καθίσματα νὰ ἀφαιρέσῃ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου. Οὕτω δὲ οἱ δικηγόροι κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἢ ἔπρεπε νὰ ἴστανται ὄρθιοι ἢ νὰ ἐργάζωνται καθήμενοι σταυροποδιτεῖ· ἀλλ' οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἔκαμον ἀπεναντίας δὲ ἐνόμισαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀπέλθωσι σύσσωμοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ὡς καὶ ἀπῆλθον.

Τὸ περιέργον δὲ εἶνε, ὅτι τὴν πρώτην συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου τῶν δικηγόρων ἐτέθησαν καθίσματα τινα εἰς τὸ ἀκροατήριον· τοῦτο ἐθεωρήθη

— Καὶ ἐγὼ μαζὺ σας τὸ ἐλπίζω· χρωστᾶτε νὰ μὴ πεθάνητε.

— Ἀλήθεια, παιδί μου, χάριν τῆς Ἰωάννας, χάριν σοῦ, καὶ γὰρ κάτι ἄλλαις δουλειῆς ποῦ ἔχω νὰ τελειώσω, πρέπει νὰ ζήσω κατὰ δυστυχίαν, Ἰάκωβε, ἄνθρωποι εἴμεθα, κἀνεὶς δὲν εἶναι κύριος τῆς τύχης του, ἐνδέχεται ν' ἀφίσω τὸν κόσμον αὐτὸν χωρὶς νὰ τὸ περιμένω, καὶ ἂν συμβῇ τοῦτο, τότε προστάτης τῆς Ἰωάννας θὰ εἶναι ὁ μνηστήρ της, θὰ εἶσαι ἐσὺ, ὁ μέλλον σύζυγός της.

Καὶ γὰρ τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ξεύρει κἀνεὶς τί μπορεῖ νὰ τοῦ συμβῇ, ἔχω νὰ σοῦ πῶ κάτι τι.

— Ὅριστε, λοχαγέ, θ' ἀκούσω τὰ λόγια σας μὲ πολὺ σέβας.

— Ξεύρεις, Ἰάκωβε, πῶς ἀπὸ τότε ποῦ πέθανε ἡ σύζυγός μου, ἡ καλή μου Αἰκατερίνη, εἶναι τώρα πέντε χρόνια, ποῦ ἡ Ἰωάννα ἔμενε ὀλότελα θετὴ μου κόρη τῆς ἔδωσα τ' ὄνομά μου καὶ τώρα ὀνομάζεται Ἰωάννα Ὀνωρίνη Βαγιάν. Ἡ Ἰωάννα ξεύρει πῶς ὅτι γεννήθηκε σ' τὸ Βλαϊκοῦρ, ὅτι ἡ μητέρα της ἀπέθανε ὅταν τὴν γεννοῦσε, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ ξεύρει, διότι τῆς ἔχω κρύψει τὴν ἀλήθειαν.

— Σήμερ' ἀκόμα μοῦ παραπονιόντανε γι' αὐτὸ, ὅταν μοῦ μίλας γὰρ τὴν μητέρα της.

— Βέβαια, πρὸ πολλοῦ ἐνοιωσε ὅτι ἡ γέννησίς της ἔχει κάτι μυστήριον καὶ πολλαῖς φοραῖς μ' ἐρώτησε, ἀλλ' ἐγὼ

ὑπό τινων δικηγόρων ὡς ἀρκετὸν δι' αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας των, πλὴν ἄλλα ἐσκέπτετο ὁ κ. Πρόεδρος, διότι οὗτος κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην διέταξε τὸν κλητῆρα νὰ ἀφαιρέσῃ παρά τινος δικηγόρου τὸ κῆθισμα νὰ δώσῃ δ' αὐτὸ μάρτυρι τινι, μετὰ τρόπου πολὺ ὀλίγον ἀρμοζόντος εἰς πρόεδρον δικαστηρίου.

Μετὰ τὸ δεύτερον τοῦτο γεγονός πάντες ἐνόμισαν, ὅτι πρέπει νὰ παύσωσι συνεργαζόμενοι μετὰ δικαστηρίου τοῦ ὁποίου θὰ προίσταται ὁ κ. Νίδερ, νὰ ζητήσωσι δὲ δι' ἀναφορᾶς των παρά τοῦ ὑπουργείου τὴν ἄρσιν τοῦ σκανδάλου τούτου.

Οὕτω εὐρισκόμεθα εἰς πλήρη ἀπεργίαν τῶν δικηγόρων, τοῦ κ. Πολυχρόνου μόνον μὴ ἐπιδοκιμάζοντος τὰ γινόμενα, ἐπιδοκιμάζοντος δὲ ἴσως ἄλλα.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον προαγγελθεὶς μέγας χορὸς, ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐματαιώθη ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Κουμουνδούρου., πρὸς φοῦρκαν τῶν κυριῶν μας.

Προχθὲς εἰς τινα γάμον, δύο Ἀμοργίνοι, ἐλθόντες ἐνταῦθα νὰ διέλθωσι τὰς ἀποκρέω, ἐπετέθησαν βιαίως, ὅπως παραλάβωσι τὰ παίζοντα ἐν τῷ γάμῳ μουσικὰ ὄργανα. Ὁ γαμβρὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κεκλημένοι φίλοι του, τοῦ μὲν ἔχυσαν τὰ ἔντερα, τὸν δὲ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. Ἡ εἰσαγγελία συνέλαβε τοὺς φονεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν φονευθέντα, καίτοι

ἔμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν μου· δὲν ἔβγαλα ἀπὸ τὸ στόμα μου γρῦ. Ἐλαβα δὲ καὶ ὅλα τὰ μέτρα μου ὥστε καὶ οἱ χωρικοὶ νὰ μὴν ξεύρουσι τίποτε· οὔτε φοβοῦμαι κίνενα κακόβουλο μήπως διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ παιδιοῦ μου.

Ἐσὺ ὅμως πρέπει νὰ τὰ ξεύρῃς. Ἀκουσε λοιπόν.

Καὶ ὁ ἀρχαῖος δραγόνος διηγήθη τὰ ἐν Βλαϊνκούρ συμβάντα τῆς 8 νοεμβρίου 1854. Καὶ ἀφοῦ ἐτελειώσε τὴν διηγήσιν του, τὴν ἠρώτησε :

— Ἐ, Ἰάκωβε, τί λὲς, ἔπρεπε νὰ τὰ ἐκμυστηρευθῶ ὅλα αὐτὰ τῆς Ἰωάννας;

— Ὡ ὄχι! γιατί τότε δὲν θὰ τῆς ἔμνησκε χαμόγελο στὸ στόμα.

Καὶ μετ' ὀλίγον :

— Δὲν συνέλαβον τοῦλάχιστον τοὺς δολοφόνους; Δὲν ἔμαθαν τ' ὄνομα τοῦ πατρός της;

— Δὲν ἀνεκαλύφθη δυστυχῶς τίποτε.

— Ἡ δικαιοσύνη ἔπραξε ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ πράξῃ, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

— Ἀτυχῆς Ἰωάννα!

— Ἡ Ἰωάννα δὲν ἔχει νὰ λυπηθῇ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει τίποτε· δὲν εἶχε ὄνομα καὶ ἦτο χωρὶς οἰκογένειαν· ἐγὼ τῆς ἔδωκα καὶ οἰκογένειαν καὶ ὄνομα.

— Καὶ τὴν ἀγαπάτε, λοχαγέ, καὶ τὴν ἀγαπᾶτε περισσότερον παρά ἐάν ἦτο κερὶ σας.

διατρέχει κίνδυνον θανάτου, δραστηρίως δὲ καταδιώκει καὶ τὸν ἀποδράντα, διαμένοντα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ οὕτως ἐλπίζεται ἡ σύλληψις. Καθ' ὅσον ἀπεδείχθη ὁ μὲν πληγῶθεις εἶναι ὁ *Ἀρητήριος Γιαννακόπουλος ἢ Παπλωματᾶς*, ὁ δὲ ἀποδράς ὁ *Νικήτας Πάσσαρης ἢ Φαναρτζῆς*, ὅστις πρὸ τριετίας ἀπέδρα ἐκ τῆς Μοιραρχίας Πειραιῶς, ἀμφότεροι περιώνυμοι ληστοπειραταὶ Ἀμοργίνοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ ἀρχιπειρατοῦ *Νικήτα Βλαβιανοῦ*, τοῦ τέρατος ἐκείνου, ὅστις συνετάραξε Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα πρό τινων ἐτῶν, καὶ ὅστις συλληφθεὶς ἐσχάτως χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ τότε ἀνακρ τοῦ κ. Λυκούδη, ἀπέθανε πρὸ διετίας ἐν ταῖς φυλακαῖς—ἀληθῶς ἢ ψευδῶς, κατὰ μυθιστορικὴν παραχώρησιν, καθ' ὅσον ὁ ἀρχιπειρατὴς *Νικήτας Βλαβιανὸς* ἤρξατο καὶ πάλιν ἀκούμενος εἰς τὰ φίλα αὐτῷ παράλια τῆς Μικρασίας, καθ' ἃ πληροφορεῖ ἡμᾶς φίλος πρόξενος.

Μπέκ

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Εἰς τὸν διάσημον δραματογράφον Ὡζιὲ μία μετριότης εἶχε φέροι ἐν χειρόγραφον τραγωδίας κλεμμένης ἀπὸ ἰδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ—ἀλλὰ *Ραφτόπουλο*—καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα παρουσιάζεται νὰ ἀκούσῃ τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν.

— Λοιπόν, λέγει εἰς τὸν Ὡζιὲ, τὴν ἀνεγνώσατε;

— Μάλιστα.

— Νομίζετε ὅτι μπορεῖ νὰ παρασταθῇ; Διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι παιδί τῶν ἔργων μου.

— Νὰ προσπαθήσετε πρῶτα νὰ γίνητε πατέρας!

— Ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ὀκτῶ μῆνας εἶχ' ἀφήσει τὴν Ἰωάνναν παρά τῇ τροφῇ της, διότι εἶχα τὸν λογαριασμόν μου. Τὸ τραγικὸν συμβᾶν τόσον μεγάλως ἀντήχησεν εἰς τὴν χώραν καὶ πανταχοῦ, τόσον πολλὰ ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀτυχῆς νεαρᾶς γυναικός, ἥτις ἀπέθανε μίαν στιγμὴν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου της, ὥστε ἐθεώρησα καθήκόν μου νὰ περιμείνω ὅπως λησμονηθῶν ὅλ' αὐτὰ, καλῶς δὲ τότε εἶχον σκεφθῇ, διότι ὅταν ἔφερα τὴν μικρὰν εἰς τὸ Μαρέϊλ κἀνεὶς δὲν ὑπόπτεισεν ὅτι ἦτο τὸ ὄρφανόν τοῦ Βλαϊνκούρ. Καθὼς σὲ εἶπον, εἶχε τότε μεγαλώσει, ἦτο εὐτραφῆς καὶ εὐφυῆς σὰν ἀγγελουδί, προσέτι δὲ ὑπὲρ τὰς προσδοκίας μου εἶχε γίνει ὠραία, ἐξυπνος καὶ ἀγαθῆ.

Γνωρίζει τί ἡ μακαρίτις καὶ ἐγὼ ὑπῆρξαμεν δι' αὐτὴν. τίποτε δὲν τῇ ἔλλειψεν, οὔτε φροντίδες, οὔτε συμπάθεια, οὔτε θωπεῖαι, οὔτε ἀφοσιώσεις, διότι ἦτο εἰδωλὸν μας. Καθὼς λέγουσι εἰς τὸ Μαρέϊλ, εἰμεθα πραγματικῶς πατήρ καὶ μήτηρ αὐτῆς. Ὅλα αὐτὰ, Ἰάκωβε, μᾶς τ' ἀνταπέδωκεν ἑκατονταπλασίως διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης της, τῆς ἀφοσιώσεώς της, τῆς υἱϊκῆς συμπαθείας της, διὰ μυρίων εὐχαριστήσεων, διὰ πάσης τῆς χαρᾶς καὶ πάσης τῆς εὐδαιμονίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἀπέδωκεν. Ἡ πλήρης υἱοβέτησις ἐγένετο ἐγκαίρως καὶ ἡ Ἰωάννα εἶνε κόρη μου, ἡ λατρευτὴ μου κόρη. Φυσικῶς θὰ ἦνε ἡ κληρονόμος μου, ἀλλὰ θὰ τῇ ἀφήσω μικρὰ πράγματα, ἐνῶ ἐγὼ θέλω νὰ τῇ ἀφήσω περιουσίαν.

Ὁ κ. Κ. ἔλειπεν εἰς τὴν Εὐρώπην· ὅταν ἐπανῆλθεν ἔσπευσε νὰ δῆ μιάν ἀρχαίαν φίλην τῆς καρδίας του.

Ἡ φίλη ἄμα τὸν εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαλῶς ὤρισεν, ἔβαλε φωνὴν ἀηδίας :

— Οὐ ! ἄσπρισαν τὰ μαλλιά σου !

— Νὰ καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα, ἕνεκα μεγάλης λύπης.

Τὴν ἐπαύριον ξαναπηγαίνει εἰς τῆς φιλενάδας, ἀφοῦ πέ-
ρασε προηγουμένως τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν καραμπογιὰ
τοῦ κ. Ὀλμπίου.

— Μπᾶ, λέγει ἐκείνη, σήμερα τὰ ἔχεις μαῦρα ;

— Νὰ, καυμένη, σὲ μιὰ νύκτα μοῦ μαύρισαν, ἕνεκα με-
γάλου χαρᾶς ποῦ σὲ ξανεῖδα !

Ὁ εἰκοσι καὶ ἑνὸς ἔτους κληροῦχος Η. . . ἀπέναντι τοῦ
στρατιωτικοῦ ἱατροῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν :

— Ἐχει ἀφορμὴν ἐξαιρέσεως ;

— Ναί, ἐξοχώτατε, κάρω τὸν μεγάλο ! !

Γνωρίζετε ὅτι ἡ ποιητὴ τοῦ Δημοκλέους συνίστατο νὰ κρέ-
μεται ἕνα ξίφος ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς του κρεμασμένο ἀπὸ
μία τρίχα.

Μεταξὺ δύο :

— Δὲν θὰ μοῦ ἦτανε, ἔλεγε ὁ ἕνας, πολὺ εὐάρεστον νὰ
τρώγω καὶ νὰ κρέμεται ἀπὸ πάνω μου ἕνα τέτοιο ξίφος.

— Ἐμένα, εἶπε ὁ ἄλλος, δὲν θὰ μῦελε γιὰ τὸ ξίφος,
θὰ συλλογιζόμουνα μήπως πέσ᾽ ἡ τρίχα μεσ' τὴ σούπα
μου.

Ἡ νοικοκυρὰ μπαίνει τόσο αἰφνιδίως σ' τὸ μαγειρεῖο,
ὥστε ἡ καυμένη ἡ Παναγιώτα δὲν ἔλαβε καιρὸ νὰ κρῦψῃ
πουθενὰ τὸν ἐξάδελφο ποῦ τὴν εἶχε ἀγκαλιασμένη.

— Ἦμπορεῖ κάνεις νὰ ἦνε εὐτυχῆς καὶ χωρὶς πλούτη,
λοχαγέ, δὲν εἶμαι τεμπέλης καὶ ἔχω δυνατὰ χέρια· θὰ
ἐργασθῶ λοιπὸν διὰ τὴν Ἰωάνναν.

— Ἦξεύρω καλά, ὅτι μὲ σὲ, παιδί μου, ἡ κόρη μου
κάνενός δὲν θὰ στερηθῇ. Λοιπὸν ἐξακολουθῶ : Αὐτὸς ὁ κη-
πος, ἡ οἰκία μὲ τὰ ἐπιπλά της, τὸ πλησίον τεμάχιον γῆς
καὶ πρὸς τούτοις πέντε ἕως ἑξ̄ χιλιάδες φράγκα, ἰδοὺ πᾶν
ὅ,τι ἔχω· καθὼς βλέπεις, αἱ οἰκονομίαι μου εἶναι μέτριαι,
ἀλλ' αὐτὰ μόνον ἠμπόρεσα νὰ ἐξοικονομήσω, καὶ σὲ βεβαιῶ,
ὄχι μὲ πολλὴν εὐεολίαν. Μόλα ταῦτα ἡ ἀνάδοχός σου ἦτο
οἰκονόμος καὶ ἐκράτει πολλὴν τάξιν, καθὼς καὶ ἡ Ἰωάννα,
ἡ ὁποία τὴν ἀντικαθιστᾷ σήμερον· πάντοτε ἐξήσαμεν ἀ-
πλούστατα, καὶ ἐδαπανῶμεν μόνον διὰ τὰ ἀπολύτως ἀ-
ναγκαῖα. Ἀλλὰ ἐπεθυμοῦμεν ὅπως τὸ παιδί ἔχη ὅλα τὰ
παιγνιδάκια ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν
τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ κατόπιν, βραδύτερον, τὸ ἐξεπαι-
δεύσαμεν. Αὐτὸ πολὺ μᾶς ἐκόστισε, διότι ἐκτὸς τῆς συνή-
θους παιδείας, ἥτις διδεται εἰς τὰ νέα κοράσια, ἔμαθε πρὸς
τούτοις τὴν μουσικὴν, τὴν ἱερογραφίαν καὶ τὴν ζωγραφικὴν.
Ἴσως αὐτὰ ἦσαν περιττά, ἀλλὰ τί τὰ θέλεις, παιδί μου,
κάθε ἄνθρωπος ἔχει καὶ τὰς ἀδυναμίας του.

Καὶ τώρα, ἄλλο πράγμα. Σὲ εἶπον ὅτι εἰς τὸ χαρτοφυ-
λάκιον τοῦ πνιγμένου καὶ εἰς τὸν σάκκον τῶν ταξιδιωτῶν
εὐρέθησαν χίλια ὀκτακόσια ἑννεήκοντα δύο φράγκα. Αὐτὰ
πὰ χρήματα, τὰ ὁποία ἀνήκον εἰς τὸ παιδίον, μοὶ τὰ πά-

Ἡ κυρία. Νὰ φύγῃς, ἀπὸ τὸ σπῆτί μου, ἀμέσως κι' ὅλα.

Ἡ Παναγιώτα. Ἐνοεῖται ποῦ θὰ φύγω ἀπὸ ἕνα τέ-
τοιο σπῆτι, ποῦ ἡ κυρὰ μπαίνει 'στὸ μαγειρεῖο χωρὶς νὰ
κτυπᾷ πρῶτα . . . Δὲν ἐντρέπεσθε ! !

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μηχανὴ κινουμένη διὰ πυρίτιδος

Ὁ κ. Beck ἐκ Norhausen, ἐν Γερμανίᾳ, κατεσκεύασε μιάν
μηχανὴν κινουμένην διὰ πυρίτιδος, ἥτις ἀναφλέγεται κατὰ
μικρὰς ποσότητας δι' ἀερίοφωτος, ἡ ἀναπτυσσομένη δύναμις
ὠθεῖ οὕτω τὸ ἔμβολον τοῦ κυλίνδρου καὶ ἐκεῖθεν μεταδί-
δεται ἡ κίνησις εἰς ὅλην τὴν μηχανήν.

Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ εἰς τὰς ἀτμαμά-
ξας ἢ τὰ ἀτμόπλοια τότε παρακαλοῦμεν μὲν τοὺς Μηθενι-
στάς νὰ παραιτηθῶν τῆς ὑπηρεσίας των, καὶ προτρέπομεν
τοὺς αὐτοκράτορας καὶ πρίγκηπας νὰ ταξειδεύουν δέ.

Μπαροῦτι βρωμᾶ . . .

Ἡλεκτρικοὶ αἰδηρόδρομοι

Ὁ ἄγγλος Aystor περιέγραψεν εἰς μιάν συνεδρίασιν τῆς
Ακαδημίας τοῦ Λονδίνου ἐν νέον σύστημα τῶν σιδηρῶν
γραμμῶν, ὅπερ ὁ ἴδιος ἀνεκάλυψε, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἀμα-
ξοστοιχίαι θὰ ἦνε ἠλεκτρικαὶ καὶ πολὺ ἐλαφρότεραι καὶ θὰ

ρέδωκεν ὁ δήμαρχος τοῦ Βλαϊνκούρ, μολονότι δὲ εἶχεν τὸ
δικαίωμα νὰ τὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα
τοῦ πτωχοῦ μου προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον προέκυψεν ἐκ
τῆς ἀυξήσεως τῶν δαπανῶν μου, ἐν τούτοις δὲν τὸ ἐπραξα.
Αὐτὰ τὰ χρήματα ἦσαν τῆς Ἰωάννας, αὐτῆς καὶ μόνης, καὶ
δι' αὐτὸ οὐδὲ κἂν τὰ ἤγγισα.

Πρέπει ὅμως νὰ σκεφθῆς ὅτι δὲν τάκλεισα σὰν τὰ ζῶα
μέσα στὸ σιτάρι μου οὔτε τάκρυψα μέσα στὰ ρούχα τοῦ
ντουλαπιοῦ μου, καθὼς κάμουν μερिकाῖς γρηναίαι, ἀλλὰ τὰ
ἔβαλα ὅπου μποροῦσα καλλίτερα. Πολλαὶ εὐνοϊκαὶ περιστά-
σεις παρουσιάσθησαν τὰς ὁποίας ἐπωφελήθη διὰ νὰ κάμω
μερικὰς χρηματιστικὰς ἐργασίας αἱ ὁποιαὶ ἐπέτυχον πέραν
τῶν πῶθων μου. Ἀλληλοδιαδόχως ἠξήσε τὸ μικρὸν κεφάλι-
ον, σήμερον δὲ ἀνέρχεται εἰς δώδεκα χιλιάδας φράγκων.

— Δώδεκα χιλιάδας φράγκων ! ἀνεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος,
ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἐλόκληρος περιουσία !

— Ὅχι, ὑπέλαβεν ὁ λοχαγός, ἀλλ' ἠμποροῦν ν' ἀποτε-
λέσουν τὴν βᾶσιν αὐτῆς.

Ἡ Ἰωάννα εἶναι πλούσια καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε ! Ἄ !
μὰ αὐτὸ δὲν τὸ ἤξευρα λοχαγέ· ἂν τὸ ἤξευρα . . .

— Λοιπὸν ;

— Δὲν θὰ τολμοῦσα.

— Ἐλα, ἔλα, εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρον στρατιώτης τύπτων
αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὴ λέγῃς ἀ-

εύρισκονται εις διηνεκή συγκοινωνίαν διά του ηλεκτρισμού μετά τής ηλεκτρομηχανής του σταθμού μέσον των σιδηρών γραμμών. Η οικονομία θά ηνε μεγίστη και άρα και τά ταξείδια.

Ίσως ταύτην τήν στιγμήν άλλος Τζόν ή Κούκσσαν έργάζεται εν παραβύστω διά να εύρη τίνι τρόπω δύναμεθα να πάρωμεν τήν Γην εις τόν ώμόν μας και να πάμε περίπατο ! Έκει τείνουν τά πράγματα.

Η ανατροφή των νέων εν Ίαπωνία

Εν Ίαπωνία υπάρχουν 28,025 σχολεία, εξ ών 16,740 δημόσια και 11315 ιδιωτικά· ό δε αριθμός των σχολείων ένθα γίνονται αί ύψηλότεραι σπουδαι είναι 785, εξ ών 107 δημόσια και 677 ιδιωτικά. Τά ιδιωτικά σχολεία κυρίως συντείνουν πολύ εις τήν εθνικήν και κοινωνικήν ανατροφήν, έχουν μεγίστην αναλογίαν με τάς σχολάς των άρχαίων Ελλήνων, ένθα οί μαθηται έτρεχον άθρόοι όταν ήκουον ότι διδάσκει περιώνυμος τις σοφιστής ή φιλόσοφος. Είς έκ των πλέον διακεκριμένων Ίαπώνων ανατροφέων τής νεότητος είναι ο Φουκουζάβας, του οποίου αί μαθηται κατέχουν τάς σπουδαιότερας θέσεις του κράτους. Προς τούτοις οί νέοι μετά τό πέρας τής ανατροφής των εξακολουθούν να πηγαίνουν εις του κ. Φουκουζέβα, όπου υπό τήν διεύθυνσιν και τήν εποπτείαν του συζητούν διάφορα επιστημονικά ζητήματα, μεταφράζουν πολλά ευρωπαϊκά συγγράμματα και παρακολουθούν τήν πνευματικήν πρόοδον τής Ευρώπης· εκδίδουν εφημερίδας, κρίνοντας τά πράγματα τής πατρίδος και τά τιοιαύτα.

Τέλος πάντων, κύριε Λομπάρδο, έτούτσοι; οί Ίαπωνέζοι; μά τόν άγιο Γεράσιμο; μάς άπέρασαν; ! Και ό ίδιος ό Μινίστρος τής Ίαπωνίας μουρέ; έκαμε; ένα ραπόρτο; πέρ μπάκο, τής situatione τής παιδείας; του τόπου τουουου;

νοησίας. Τέλος πάντων, ή Ιωάννα έχει δώδεκα χιλιάδας φράγκα, τά όποια είναι ή προικιά της. Όταν επανέλθω, έλπίζω να στρογγυλωθή ακόμη αυτό τό ποσό, τότε δε με όσα ακόμη εξοικονομήσω, θά ήμωρέσης ή ν' αγοράσης καμμίαν μικράν έπαυλιν ή ν' αναλάβης τήν διεύθυνσιν καμμιάς σπουδαίας γεωργικής επιχειρήσεως. Σ τήν γεωργίαν πολλά πράγματα έχει κάνεις να κάμη·σε ήκουσα συζητούντα περι του αντικειμένου τούτου και συμμερίζημαι τά φρονήματά σου. Έχεις ιδέας μεγάλας και φαίνεσαι άνθρωπος μεταρρυθμιστής· φθάνει να ήσαι εις θέσιν να ενεργήσης και θά προοδεύσης πολύ τήν γεωργίαν, εξάγων αυτήν από τάς παλαιάς της έξεις. Διά να βγάλη κάνεις από τό κεφάλι των καλλιεργητών μας τής σκουριασμέναις ιδέαις των, χρειάζονται παραδείγματα περιφανή, και συ, Ίάκωβε είσαι από εκείνους που ήμπορούν να δώσουν τοιαύτα παραδείγματα. Αί θεωρίαι είναι ώραιαι, άλλ' ή εφαρμογή είναι καλλιτέρα. Διά να εφαρμοθή ταχύτερον τάς ιδέας σου, Ίάκωβε, ήμπορδω να σε απαλλάξω από τής στρατιωτικής υπηρεσίας αν σου έδιδα τό ώρισμένον υπό του ύπουργού των Στρατιωτικών ποσό δια τήν αντικατάστασιν.

— Δέν θά τό δεχόμεν, λοχαγέ.

— Τό ήξεύρω, και δια τούτο δέν σου έκαμα αυτήν τήν πρότασιν. Διατί; Άφ' ενός μέν διότι είσαι ακόμη πολύ νέος ώστε δέν ήμπορείς να διευθύνης επιχείρησιν υπό τούς όρους τούς όποιους έννοεις, άφ' έτέρου δε διότι ή Ιωάννα δέν είναι

Μακροβιότης μηρμύκων.

Ο John Lubbock καταγίνεται πολύ με τούς μήρμυκας· ό περιώνυμος ούτος ουσιολόγος και μηρμυκολόγος έδημοσίωσεν έσχάτως ότι έχει υπό επιτήρησιν επιστημονικο-αστυνομικήν δύο βασιλίτσας μήρμυκας, αίτινες εκάμφθησαν ήδη υπό τό γήρας· έχουν ηλικίαν 10 έτών! και τί δέν είδον τά μάτια των! πόσα πολιτικά γεγονότα έλαβον χώραν εις τό τακτικώς λειτουργούν κράτος των! Είνε αί Βικτώριαι του Μυρμηδονικού κράτους, όπερ ό Lubbock έχει περικλείσει εις έν δωμάτιον. Αί βασιλίτσαι αύται απολαμβάνουν μεγάλου σεβασμού παρά τοίς λοιποίς νεαροίς μήρμυξι, ών τό εργατικόν και επιχειρηματικόν πνεύμα δύναται έπαξίως να παραβληθή προς τό άγγλικόν· και ούτω ή παραβολή γίνεται πλήρης.

ΕΊθε ό Ύψιστος να διαφυλάξη και παρατείνη τάς πολυτίμους ήμέρας των ΑΑ. Μεγαλειοτήτων!

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ο Α. άποστρέφεται τόν Β. Άρά γε διότι όμιλει πολύ υπέρ έαυτού, ή διότι δέν λέγει τίποτε υπέρ αύτου;

Τί μέγας ιατρός θά ηνε εκείνος, όστις θά εύρη τό αντίφαρμακον τής καρδιάς! Ποσην εξόδευσιν θά κάμη!

ακόμη δεκαέξ έτών και δέν υπανδρεύει κανείς ένα παιδί. Άν συ έχης τάς ιδέας σου περι γεωργίας, έχω και έγώ τάς ιδέας μου περι στρατιωτικής υπηρεσίας, ή όποια είναι χρέος ήρόν όπερ πάς Γάλλος ύγιής και μή ών τό μοναδικόν στήριγμα συγγενών ασθενών ή αδελφών όρφανών χρεωστεί εις τήν πατρίδα. Όχι, έγώ δέν παραδέχομαι ότι αυτό τό προσωπικόν ήρόν χρέος ήμπορεί κανείς να τό πληρώση με χρήματα.

Αυτά, παιδί μου, έχω να σου είπω σήμερα· μετά τήν επάνοδόν σου θά όμιλήσωμεν περι άλλων. Δέν έχω ανάγκην να σοι συστήσω μεγίστην περίσκεψιν άπέναντι τής Ιωάννας.

— Έννοιά σου λοχαγέ· θά φυλάξω ό,τι μοι έμπιστεύθηκες.

Τήν στιγμήν ταύτην ή ύπηρέτρια ήλθεν εις τόν κήπον, προπορευομένου του Φιντέλη.

— Λοιπόν, Γερτρύδη, τί τρέχει; είπεν ό λοχαγός. Εί- ναι έτοιμο τό τραπέζι;

— Μάλιστα, κύριε, τό φαγητόν είναι έτοιμον και ή κυρία σας περιμένει.

— Πάμε, λοιπόν Ίάκωβε.

(Άκολουθεί)